

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/131/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010328
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513010328.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, v trestnej veci obžalovaného N. T. a spol., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 14. mája 2014 takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n í : N. T., nar. XX.XX.XXXX H. F., trvale bytom D. Č.. XXX, trestaný, stíhaný na slobode,
H. R., nar. XX.XX.XXXX H. F., trvale bytom D. Č.. XXX, trestaný, stíhaný na slobode,

s ú v i n n í , ž e

po spoločnej predchádzajúcej dohode v doposiaľ presne nezistenom čase okolo 00.00 hod. v noci zo dňa 07.06.2012 na deň 08.06.2012, v obci Podolie, okres Nové Mesto nad Váhom, neoprávnene vnikli do rodinného domu číslo XX tak, že nadvihli a vytiahli z pántov zadnú kovovú bránu v plote, následne vstúpili na dvor rodinného domu, ďalej vylomili zámok dverí domu a vstúpili do jeho interiéru, odkiaľ odcudzili kovový materiál - radiátorové trubky a antikorový odpad s celkovou hmotnosťou cca 172 kg, ktoré potom spoločne odovzdali v zberných surovinách v obci Čachtice, čím poškodenému B. Š., nar. XX.XX.XXXX, spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške najmenej 69,82 Eur a poškodením brány oplotenia rodinného domu škodu vo výške najmenej 100,- Eur,

-2-

t e d a

obaja obžalovaní

- spoločným konaním prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním,
- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného,

č í m s p á c h a l i

obaja obžalovaní

- prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný N.H. T.

Podľa § 41 ods. 1, § 212 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný H. R.

Podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste uloženom obžalovanému H. R. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/83/2013-136 zo dňa 02.12.2013, právoplatným dňa 16.01.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2T/131/2013-193

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným N. T. a H. R. povinnosť, aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému B. Š.B., nar. XX.XX.XXXX H. R. D. C. Č.. XXX, škodu vo výške 169,82 Eur (stošesťdesiatdeväť eur a osemdesiatdva centov).

o d ť o v o d n e n i e :

Dňa 28.08.2013 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/465/12 zo dňa 27.08.2013, na obvinených N. T. K. H. R., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, oba spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Vychádzajúc z výsledkov prípravného konania vydal samosudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod č.k. 2T/131/1013-161 dňa 10.09.2013 trestný rozkaz, ktorým obvinených uznal za vinných v zmysle obžaloby a uložil im trest. Proti trestnému rozkazu podal prokurátor včas odpor.

Súd nariadil na prejednanie veci hlavné pojednávanie na deň 14.05.2014. Predvolanie bolo obžalovaným doručené do vlastných rúk dňa 23.12.2013. V predvolaní boli obžalovaní upozornení na možnosť vykonať hlavného pojednávanie v ich neprítomnosti, čo napokon súd ohľadne obžalovaného H. R. aj vykonal, nakoľko na takýto postup v čase jeho konania boli splnené podmienky v zmysle Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného N. T., výsluchom poškodeného B. Š., výsluchom svedkyne B.. N. T., čítaním zápisnice o výpovedi obvineného H. R. z prípravného konania, čítaním zápisníc o výpovedi svedkov Q. G. K. G. T. z prípravného konania, čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný N. T. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučenia podľa § 257 Trestného poriadku, neurobil žiadne z vyhlásení v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku. Z jeho výpovede vyplynulo, že sa ku skutku priznal a jeho spáchanie oľutoval. Na skutok ho nahovoril jeho bratranec H. R., s ktorým sa na tom dohodli v pohostinstve Inka v Podolí. Hoci s tým pôvodne nechcel mať nič spoločné, H. R. ho presvedčil, že sa nemusí báť. Keď sa priblížili k nehnuteľnosti č. XX H. D., bránka bola vyvalená. Po vstupe následne vylomili dvere tyčkou alebo roxorom. Zobrali iba radiátory a nejaké železo. Materiál si schovali dozadu bokom. Na ďalší deň sa preň vrátili, naložili na káru a odišli do zberne do Čachtíc. Keď sa nachádzali v zberni, prišiel tam človek, ktorý uviedol, že je majiteľom železa. Z výsluchu obžalovaného ďalej vyplynulo, že k domu č. XX v Podolí nemal žiadne vecné právo, ani nájomný vzťah. Rovnako tak ani H. R.. Nemali tiež súhlas vlastníka na vstup do domu. Škodu, ktorú spôsobil, je ochotný uhradiť. Doteraz tak neučinil, lebo si myslel, že poškodený mu pošle šek. Tento mu zatiaľ neprišiel.

-4-

Vo výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní boli identifikované rozpory s jeho predchádzajúcou výpoveďou z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že keď prišli k domu, bránka bola zatvorená, H. R. ju nadvihol, následne ju vyklonili a tak sa dostali dovnútra. Tento rozpor obžalovaný na hlavnom pojednávaní vysvetliť nevedel.

Na hlavnom pojednávaní bola podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná zápisnica o výpovedi obvineného H. R. z prípravného konania (č.l. 31-36 spisu), v ktorej uviedol: „Dňa 07.06.2012 v čase okolo 20.00 hod. som išiel do pohostinstva v obci Podolie s názvom INKA, kde som stretol známeho, a to N. T., ku ktorému som si v pohostinstve sadol. Asi tak za hodinu toho, čo som bol v pohostinstve, teda okolo 21.00 hod., som začal N. T. rozprávať o tom, že v rodinnom dome v obci Podolie, ktorý je postavený za rodinným domom nejakého muža, hovorí sa mu „Arab“, ktorý sa volá K., sa nachádza dosť železného materiálu, ktorý by sme mohli spoločne odovzdať do zberných surovín a takto si zarobiť nejaké peniaze. Vedel som, že do spomínaného rodinného domu, v ktorom sa nachádzalo železo, sa dostaneme, poľnou cestou, na ktorú prejdeme z hlavnej cesty, vedúcej po obci Podolie, a tu prejdeme okolo domu K.Y., teda toho Araba a následne sa dostaneme k zadnej časti spomínaného rodinného domu, pričom popisné číslo a kto vlastní tento rodinný dom, uviesť neviem. O tom, že sa železo v rodinnom dome nachádza, som vedel, a to z toho dôvodu, že som chodieval vypomáhať pri prácach na K. rodinnom dome a počas tejto výpomoci som si železo odložené v rodinnom dome všimol. V uvedenej krčme v Podolí sme sedeli s N. T. približne do 23.00 hod., pričom pri odchode z pohostinstva sme išli po našej vzájomnej dohode, teda rovno k uvedenému domu. Po ceste k rodinnému domu sme sa dohodli, že kovové predmety, ktoré tam nájdeme, povykladáme pod prístrešok, ktorý sa nachádza za plotom rodinného domu K., kde tento prístrešok sa nachádza na otvorenom priestranstve, pričom pod týmto prístreškom sme si železo chceli ukryť do ďalšieho dňa, kým ho pôjdeme prediť. Tento prístrešok bol pravdepodobne tiež Arabov, teda asi patril Arabovi. Po tom, ako sme prišli priamo k rodinnému domu, sme spoločným konaním nadvihli kovovú bránu, ktorá bola osadená v pántoch a takýmto spôsobom sme sa dostali na dvor rodinného domu a následne z dvora rodinného domu sme prešli k samotnému rodinnému domu, kde vo vnútorných priestoroch bolo železo uložené. Na rodinnom dome sme vypáčili zámok dverí a vošli sme do domu, odkiaľ sme začali vynášať železo pod prístrešok, ktorý som vyššie spomínal. Z rodinného domu sme vyniesli radiátorové trubky a nejaký antikorový odpad, nič iné sme nebrali. Jednalo sa len o železo, ktoré sme chceli odovzdať do zberných surovín, teda nebrali sme žiadne elektrické nástroje, ani spotrebiče, ani nič iné sme nevzali. Keď sme mali vynosené radiátorové trubky a antikoru, ktoré sme chceli, sme tieto následne ukryli pod prístrešok, tak sme privreli bránu oplotenia rodinného domu a išli sme z miesta preč. Následne na druhý deň ráno, dňa 08.06.2012, v čase okolo 09.00 hod., som sa rozhodol, že pôjdem naložiť odcudzenú antikoru, ktorú odovzdám do zberných surovín. Prišiel som na miesto, kde sme s T. antikorový odpad dňa 07.06.2012 ukryli a začal som antikoru nakladať na dvojkoľosovú drevenú káru, ktorú som si priviezol. Táto kára patrí mojim rodičom a túto som si s ich súhlasom požičal. Potom, ako som mal všetku antikoru naloženú na káre, som sa takto vybral peši do obce Čachtice, kde som ju odovzdal do zberných surovín. Keď som prišiel do zberných surovín, odovzdal som na váhu privezenú antikoru, o hmotnosti 45 kg, za čo som dostal 50,- Eur. Uvádzam, že túto antikoru som odovzdal sám, T. mi s ňou nepomáhal. Keď som odovzdal antikoru, vrátil som sa späť do Podolia a išiel som domov, kam za mnou prišiel v čase okolo 13.00 hod. N. T., s ktorým som sa vybral späť na miesto k odcudzenému železu, teda radiátorovým trubkám, ktoré sme spoločne

naložili na privezenú dvojkoľosovú drevenú káru a išli sme poprosiť G. T., či by nám to autom neodviezol do zberných surovín v Čachticiach, pričom po ceste k G. T.Á. sme sa s N. T. spoločne dohodli, že mu nepoviem, že železo je kradnuté, ale keby sa pýtal, odkiaľ železo máme, tak mu povieme, že nám ho dal ako nepotrebné K.. Po príchode k G. T. tento súhlasil, že nás do zberných surovín zavezie, aj sa veru G. T. pýtal na pôvod železa, tak sme mu s N. T. povedali tak, ako sme sa dohodli. Následne sme teda radiátorové trubky naložili do káry a tieto previezli k G. T. a on ich s nami naložil do kufra auta Škoda Favorit, zelenej farby, evidenčné číslo uviesť neviem a všetci traja sme išli do zberných surovín do Čachtíc. Po príchode sme železo vyložili a dali na váhu, pričom išlo o 127 kg železa, za čo sme mali dostať približne 27,- Eur. K vyplateniu sumu však nedošlo, nakoľko prišiel do zberne nejaký muž, ktorého som ja ani N. T. nepoznal a tento tvrdil, že vie, že to železo patrí a pochádza z rodinného domu toho Araba. Keďže sme vedeli s N., že ten muž má pravdu, tak sme to železo nechali tam, teda tomu mužovi a odišli sme všetci traja, teda aj G., zo zberne radšej preč bez vyplatenia finančnej hotovosti. To, že som ja ešte doobeda predal v zberni tú antikoru, som N. T. ani nespomínal a on sa ma na to sni nepýtal. To je všetko, čo k danej veci uvádzam, nemám viac čo dodať. Uvedeného konania mi je ľúto.“

Z výpovede poškodeného B. Š. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 08.06.2012 dostal od susedy telefonicky informáciu, že na jeho dome v obci D. Č.. XX je vyvrátená bránka. Ide o vidiecku chalupu z 50-tych rokov, s tromi obytnými miestnosťami. Do smrti v roku 2008 v nej žil otec poškodeného. Po obdržaní informácie zavolať poškodený svojmu synovi, aby išiel skontrolovať dom. Syn sa vtedy nachádzal v Čachticiach. Cestou do Podolia jeho syn stretol auto, ktoré bolo naložené železom z ich domu a začal auto sledovať. Zastavilo pri zberných surovinách. Tam jeho syn privolať policajtov. Z odpovedí poškodeného na doplňujúce otázky vyplynulo, že obžalovaných nepozná, do domu č. XX v Podolí ich nepozval, tento dom im neprenajal. Predtým, ako sa skutok stal, bol dom riadne zabezpečený, t.j. dvere a bránka boli riadne uzamknuté. Keďže už predtým sa tento dom stal predmetom vlámaní, vstupné dvere boli zosilnené pásovinou, zoskrutkované, spevnené. Poškodený si uplatnil náhradu škody vo výške 169,82 Eur. Z tejto sumy mu od obžalovaných nebolo zatiaľ nič uhradené.

Z výpovede svedkyne B.. N. T. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že o skutku vie iba od brata. Na dom č. XX v Podolí nechodila. Po smrti otca sa so súrodencami dohodla, že o dom sa bude starať brat, ktorý je v súčasnosti jeho jediným vlastníkom. Obžalovaným nedala súhlas na vstup do domu. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaní mali od niekoho iného súhlas vstupovať do uvedenej nehnuteľnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítaná aj zápisnica o výpovedi svedka G. T. z prípravného konania (č.l. 63-65 spisu), ktorý uviedol: „...Spomínam si, že dňa 08.06.2012 v čase okolo 13.00 hod. prišiel za mnou do Podolia známy H. R. spoločne s N. T. a títo ma požiadali, či by som im mohol odviezť nejaké železo do zberných surovín do obce Čachtice. V čase, keď prišli za mnou do Podolia, mali už železo naložené na dvojkoľosovej drevenej káre, pričom som videl, že na káre majú naložené železné radiátorové trubky, ale nezaujímal som sa o to. Skôr, ako som im železo odviezol do zberných surovín, pýtal som sa ich, odkiaľ železo majú, na čo mi

-6-

obaja povedali, že železo je od Araba, ktorý prerába v Podolí dom. Bolo mi známe, o koho sa jedná, chodil som k nemu brigádne vypomáhať. Bolo mi známe, že na dome v tom čase prebieha veľká rekonštrukcia a je tam dosť odpadu, tak som si myslel, že mi hovoria pravdu a železo som im odviezol do zberných surovín, a to na mojom osobnom motorovom vozidle značky Škoda Favorit, zelenej farby, Y. U. XXX V.. Vo vozidle som zložil sedadlá a H. R. E. N. T. naložili železo do kufra a následne nastúpili do vozidla aj oni dvaja. Po príchode do zberných surovín v Čachticiach som odstavil vozidlo, vyšiel som von z auta a postavil som sa opodiaľ a N. T. K. H. R. začali z kufra vozidla vyberať naložené železo a toto nosili priamo na váhu v zberných surovinách. Privezené železo odovzdal T. E. R. priamo majiteľovi zberných surovín, ktorý sa volá C. I.. V čase váženia železa zrazu prišiel do zberných surovín aj nejaký pán, ktorý tvrdil, že železo, ktoré H. E. N. odovzdávajú, pozná a toto pochádza z jeho domu. Tohto muža som nepoznal, videl som ho prvýkrát. Ja som do rozhovoru nevstupoval, pretože som nevedel, o čo ide, keď mi povedali, že železo majú od Araba. Neskôr som si všimol, že váha privezeného železa bola 100 kg, ale potom, ako do celej veci vstúpil mne neznámy muž, tak R. E. T. za privezené železo nedostali žiadne peniaze. Peniaze boli vyplatené pánovi, ktorý v zberných surovinách železo spoznal a hovoril,

že pochádza z jeho domu. Súhlasil s tým, že mu bude vyplatená suma za hmotnosť železa okolo 23,- Eur, železo si späť nežiadal...”

Zo znaleckého posudku G.. G. O. K. G.. K. Ž. (č.l. 10-21 spisu) z odboru zdravotníctvo a farmácia vyplýva, že obžalovaný N. T. netrpí duševnou poruchou v zmysle choromyselnosti. Je postihnutý ľahkou mentálnou retardáciou. Táto sa u neho prejavuje najmä jednoduchým spôsobom myslenia a znížením intelektových a pamäťových schopností pod úroveň bežného populačného priemeru. Zodpovedajú stupňu vzdelania, ktoré dosiahol - teda absolvovaniu osobitnej základnej školy a vyučeniu v jednoduchom robotníckom povolání. Obžalovaný vie o týchto prejavoch. Obžalovaný vzhľadom na svoj duševný stav mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie mohol v čase spáchania trestnej činnosti ovládať. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania. Jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

- a) čin spácha vlámaním,
 - b) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia,
- 2T/131/2013-195

- c) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,
- d) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,
- e) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo
- f) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaných za preukázanú riadne a náležite, v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Okrem priznania usvedčujú obžalovaných zo žalovanej trestnej činnosti aj ostatné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Bolo preukázané, že obžalovaní po spoločnej predchádzajúcej dohode v doposiaľ presne nezistenom čase okolo 00.00 hod. v noci zo dňa 07.06.2012 na deň 08.06.2012, v obci Podolie, okres Nové Mesto nad Váhom, neoprávnene vnikli do rodinného domu číslo XX tak, že nadvihli a vytiahli z pántov zadnú kovovú bránu v plote, následne vstúpili na dvor rodinného domu, ďalej vylomili zámok dverí domu a vstúpili do jeho interiéru, odkiaľ odcudzili kovový materiál - radiátorové trubky a antikorový odpad s celkovou hmotnosťou cca 172 kg, ktoré potom odovzdali v zberných surovinách v obci Čachtice. Uvedeným konaním spôsobili poškodenému odcudzením vecí škodu vo výške najmenej 69,82 Eur a poškodením brány oplatenia rodinného domu škodu vo výške najmenej 100,- Eur. Obžalovaní sa tohto skutku dopustili ako plne trestnoprávne zodpovedné subjekty. Nebola zistená okolnosť vylučujúca ich trestnú zodpovednosť, ani okolnosť vylučujúca protiprávnosť ich činu. Obžalovaní konali úmyselne, keďže chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým je ochrana vlastníckeho práva tretích osôb.

Obaja obžalovaní boli doposiaľ 6-krát súdne trestaní. Obžalovaný N. T. bol naposledy za viaceré trestné činy majetkovej povahy rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/122/2010 zo dňa 27.05.2011, právoplatným dňa 27.05.2011, odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 7 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený dňa 01.03.2012, pričom pri prepustení mu bola určená skúšobná doba na 2 roky a uložený probačný dohľad. Obžalovaný H. R. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/106/2010 zo dňa 09.07.2012, právoplatným dňa 09.07.2012, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné na úhrnný trest povinnej práce vo výmere 130 hodín, úhrnný peňažný trest vo výmere 600 Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. V tejto veci bol predtým vydaný trestný rozkaz, ktorý bol H. R. doručený dňa 12.09.2011. Naposledy bol obžalovaný H. R. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/83/2013-136 zo dňa 02.12.2013, právoplatným dňa 16.01.2014, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky. V tejto veci bol predtým vydaný trestný rozkaz, ktorý bol H. R.M. doručený dňa 04.06.2013.

-8-

S poukazom na uvedené a na skutočnosť, že žalovaný skutok bol spáchaný v dňoch 07.06.2012 až 08.06.2012, bolo u obžalovaného H. R. potrebné ukladať súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/83/2013-136 zo dňa 02.12.2013.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

U oboch obžalovaných identifikoval súd zhodne po jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a dvoch príťažujúcich okolnostiach (§ 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona). S poukazom na § 38 ods. 4 Trestného zákona u nich preto bolo potrebné ukladať trest pri zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovaný N. T. spáchal skutok v čase plynutia skúšobnej doby podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, cca iba 3 mesiace potom, ako bol z výkonu pomerne prísneho trestu odňatia slobody podmienene prepustený. Preto bolo podľa názoru súdu na neho potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody v ústave na výkon trestu. Obžalovaný H. R. spáchal skutok v čase prebiehajúceho trestného stíhania za inú majetkovú trestnú činnosť. Keďže ani neskončené trestné konanie ho neodradilo od páchania druhovo totožnej trestnej činnosti, je aj v jeho prípade podľa názoru súdu potrebné pôsobiť na neho trestom odňatia slobody v ústave na výkon trestu, keďže dovtedajšie trestné postihy, ktoré neboli spojené s reálnym odňatím slobody, nemali na jeho prevýchovu žiadny vplyv. Súd okrem trestnej minulosti obžalovaných vzal pri ukladaní trestu do úvahy aj okolnosti spáchania skutku, motiváciu obžalovaných skutok spáchať, ich osobné pomery, možnosti ich nápravy, závažnosť

spôsobeného následku, mieru účasti každého z nich na skutku a uložil obžalovanému N. T. podľa § 41 ods. 1, § 212 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody
2T/131/2013-196

vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného N. T. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovanému H. R. súd uložil podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného H. R. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému H. R. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/83/2013-136 zo dňa 02.12.2013, právoplatným dňa 16.01.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takto uložené tresty považuje súd za zákonné, dôvodné a primerané, od ktorých vykonania možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaných do budúcnosti. Uložené tresty súčasne primeranou mierou vyjadrujú morálne odsúdenie páchatelov spoločnosťou.

Keďže škodu, vyčíslenú poškodeným B. Š., považoval súd za uplatnenú riadne a včas, pričom podľa názoru súdu bola preukázaná jej dôvodnosť a výška, uložil podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaným N. T. K. H. R. povinnosť, aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému B. Š. škodu vo výške 169,82 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.